

Čís. 6001.

Smlouva o propachtování koncese ku provozování biografu není mezi stranami samými neplatnou (nicotnou).

(Rozh. ze dne 4. května 1926, Rv II 813/25.)

Žalující firma domáhala se úplaty za dodávky pro biograf na majitelce biografické licence. Biografický podnik vedl pachtýř. Žaloba byla zamítnuta s o u d y v š e c h t ř í s t o l i c, N e j v y š š í s o u d u v e d l v o t á z c e, o n i ž t u j d e, v

d ů v o d e c h:

Odvolací soud přidržuje se nesprávného názoru, že F. nebyl pachtýřem, protože jest to zapověděno. Postačilo by ovšem pro osud žaloby již to, že F., nebyv dle pravého poměru ředitelem, tedy zástupcem dřívější akademie, nemohl ji objednávkami zavázati, třeba se staly pro podnik, avšak nemožno ponechati bez vyvrácení nemožné důsledky vyplývající z právního názoru odvolacího soudu. Smlouva jest ovšem dle všeobecného znění §u 879 obč. zák. nicotnou, příčí-li se zákonné záповědi. Avšak z tohoto všeobecného předpisu nelze ještě usuzovati na neplatnost v každém jednotlivém případě. O tom, jaký účinek má přestoupení určitého zákazu, rozhoduje úmysl, jež sleduje tento zákaz. Zapovídá-li přímo plnění, jest zajisté i smlouva sama neplatná. Zákaz může však směřovati též jen proti jedné z obou smluvních stran, může se obraceti proti sjednávání smlouvy jen určitým způsobem, na určitém místě neb za jistého času, aniž přímo zapovídá smlouvu samu, aniž stanoví následky nicotnosti její výslovně neb dle povahy věci neb účelu záповědi (srv. rozh. čís. 5054 sb. n. s.). Licence jest sice dle §u 1 cit. nař. čís. 191 z roku 1912 nepřenosnou. Dle §u 9 smí býti provozována jen zástupcem a podnik nesmí býti propachtován. Ale nikde se nestanoví výslovně, že by propachtování, t. j. smlouva v tom smyslu ujednaná byla mezi stranami samými neplatná, nicotná (srv. rozh. čís. 2708 sb. n. s.). Při nedodržení některé podmínky licenční dle §u 26 čís. 1 cit. nař. odejme se licence až po předcházejícím dvojím potrestání a po novém přestoupení provozovací podmínky a když se tím prokázala pochybnou spolehlivost při podniku potřebná. Mezi tyto přestupky náleží též přestupek zákazu dle §u 9 tohoto nařízení. Již z toho jest patrným úmysl tohoto nařízení, že zákaz, jenž nikde nevyslovuje nicotnost pachtovní smlouvy samé, z důvodů policejně-administrativních čelí jen proti propachtovateli kinematografického podniku, jehož za to stíhá potrestáním a posléz odejmutím licence. Smlouva sama, na níž se strany opravdově dohodly a jí také vzájemně plnily, není v poměru mezi nimi co do své platnosti dotčena. Potud bylo tedy napravití právní názor odvolacího soudu. Žalobkyně tudíž, dodávala-li pro kinematografický podnik dřívější dělnické akademie, který však vedl F. nikoli jako ředitel a její zástupce, nýbrž jako pachtýř, nemůže se domáhati zaplacení své pohledávky, pakli jí přísluší, na majitelce licence.